

SCENARIUSZ

Migający chłopiec stoi po środku dużej sali. Kamera kręci się wokół niego, by po chwili zatrzymać się tuż przed nim. Chłopiec zaczyna migać, a na ekranie pojawiają się napisy:

To miejsce dla wszystkich.

Kolejne ujęcie to pracownik muzeum podczas swoich obowiązków. Widzimy go jak wskazuje kierunek zwiedzania gościom w muzeum, a następnie zauważa zbliżającą się kamerę i zwraca się wprost do niej:

Pracujemy z ludźmi i dla ludzi.

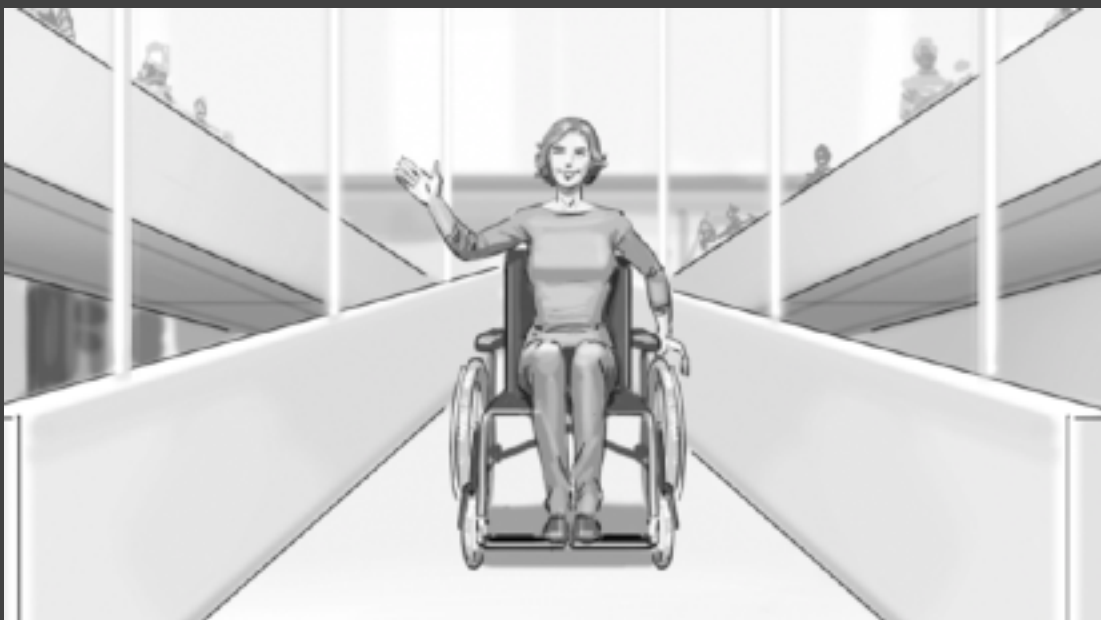
Następnie do pracownika podchodzą kolejni goście, a on ponownie wraca do swojej pracy. Kamera rusza dalej.

Kolejne ujęcie przedstawia kobietę na wózku, która porusza się jadąc wprost na kamerę. Jest to dynamiczna scena, a bohaterka jest w ciągłym ruchu. Po chwili zwraca się wprost do kamery:

Bo nasze muzeum ma 90 lat i ciągle patrzy w przyszłość.

Ujęcie zamykające zostanie zrealizowane za pomocą drona. Efekt liczby 90 ułożonej z ludzi zostanie osiągnięty w postprodukcji za pomocą multiplikacji osób.

Powyższy scenariusz idealnie nadaje się do wersji trzydziestosekundowej, którą rekomenduję.

Założenia produkcyjne mówią również o wersji 45' i jeśli się na nią zdecydujemy to warto przemyśleć wersję z większą ilością bohaterów. Pomysłów nie zabraknie, a kolejnymi bohaterami mogą być np. zagraniczni goście, nauczyciel z uczniami na szkolnej wycieczce czy opiekun ze starszą osobą.

REFERENCJE

SCENARIUSZ

Powyższe referencje odnoszą się do jakości wykonania, pracy kamery oraz emocji.